

Нова Рада

№ 12

Середа, 17 січня 1918 року.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ. УКРАЇНСКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР.

Сьогодні 17-го січня **Зачароване коло.** 13-го: **ДАЙ СЕРЦЮ ВОЛЮ, ЗАВЕ-**
у середу: **Шалапут** весела ком. на 5 дій Стадника; 18-го: **ВОГДАН**
у середу: **ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ**,istor. tr. на 5 дій 6 оди.
Старницького Квіт. всі випрод.; 19-го бенефіс ар-та А. Корольчука: **СТРАШНА**
ПОМСТА др-ка на 5 д. С. Черкасена.

лена. ул. 2-й ГОРОДСКИЙ ТЕАТР. Олени. ул. № 12.

Український театр під орудою М. Садовського.

Сьогодні 17-го січня **Шалапут** весела ком. на 5 дій Стадника; 18-го: **ВОГДАН**

у середу: **ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ**,istor. tr. на 5 дій 6 оди.

Старницького Квіт. всі випрод.; 19-го бенефіс ар-та А. Корольчука: **СТРАШНА**

ПОМСТА др-ка на 5 д. С. Черкасена.

МРК А. КІССО Від середу 17-го січня Велика блескуча вистава в 3-х відд.

Гостин. виступ **Віртуоза-гармоніста, П. Серебря-**

кова

і її партера В. Кутузова

Поч. з 8½ год. веч.

НАСІННЯ

городні, квіточні і полеві випробованого прозябання поручає.

Іван.-Руське І-во поширення рільництва і сельської промисловості.

(Фундуклівська, 46 власн. д.). 4-549-1

Українська Військова Інженірна Школа

Приймає прохання до 1-го лютого, потрібна середня освіта. Можуть виступати

юнаки і інших шкіл російських громадян України, котрі в цей час не працюють.

Звертатися до канцелярії, Звіринець Оленивська Інженірна Школа.

2-0445-1

Перші Курси Українознавства

Л. КРЮКОВА.

Найкорінні курси по навчанню української мови, історії, географії і літератури України.

Прослухавши курси будуть видаватися свідоцтва.

Прізвісок курсів і умова: Фундуклівська № 10, гімназія Титоренка від

10-1 ранку з 6-8 год. вечора.

2-0446-1

Оголошення

з 1-го лютого цього року.

Дошкільний відділ при Міністерстві Народного Освіти відкриває 3-х місячні курси по дошкільному вихованню. Курси від-

чиняться, коли набирається не менше 50 д.

слухачів. Платні за весь курс 50 карб.

Платні приймаються в помещенні Мі-

ніст. Освіти (Біл. копись. Буль. № 14).

5-548-1

Київ, 17 січня 1918 року.

За рідний „Українська Республі-

край в небезпеці!“ — такий

поклик лунає з усіх бо-

ків. Мов чорна хмара насувається

відусюди орди большевиків. Край

в анархії розпаді. Міністерський

кризис. Партийні перекори. І як

останній акорд — стрілянина на

клицих і поява озброєнного війсь-

ка в Центральній Раді.

Не справді — станине єже піло.

На показує, що той процес, який

на наші дніми зазначили під на-

зовом „петербурзького шляху“.

погрожається — погрозливо-прудко.

Коли між частинами одного й того

самого війська починаються обро-

зи сущінні, коли вони свої рахун-

ки виносять не тільки на улиці,

але і в найвищій представницькій

місії, коли до йог: приходить оз-

броєні люди з недвоячними по-

розумами, то справді виникає те-

становище, яке можна характери-

зувати, як найвищий ступінь небез-

пеки і небезпеки звичайно не так

утих большевицьких загонах, що

зникнуться пробитися до столиці

із країнами, які навіть в небе-

зини, але в бре організованими

силами не контролювало багато пра-

від. Невідома і ю найвища, саме

її ініціатива, в тій анархії,

що виникла в середині.

Україна в небезпеці! Вірюти

її на тільки одним способом.

І, проти загибелі, хто розу-

міє, не значить — мусить згур-

тувати всіх навколо Центральної Ради,

зубити в кругу і перекори і гвер-

тію вимоги вимоги під спокій.

Чиє ж кінчина дорога. Зав-

трає вже пізно. Зав-

трає не знайдеться виходу.

Ж. І. Зараз, негайно...

В світовому масштабі.

Сірумія розпочала війну з біль-

шевиками і румунське військо здобу-

ло вже кінчики. Польські єюни

новівісили війну більшевикам і нези-

нозадаром почуюмо про те, що й во-

йна це або те місто здобули. Війна на

Україні давно вже точиться, так само

й на Дому. А опір чого може мі-

стечко чи село воєве з усіма сусід-

ими селами чи містечками. А в кож-

ному місті, містечку чи селі воюють

між сою з Україні й бол. шевиками,

вільне козацтво і червона гвардія. А

з-поміж кожної сторони вирізняються

люди, що баруть здобич з ворога, але

їхного не помилують, особливо коли

на дворі темно та в глухому кутку

застають.

Bellum omnia contra omnes, вій-

на всіх проти всіх — так звали таку

всесвітній, рівну, безпосередню яву-

ти війну, які вони згадали від

різниці епох. У нас від

всесвітніх війн відійшли

заживо, але вони знову виникли

заживо, але вони знову вин

справді, для народу такий, скажемо, особи вибрані, а я призначений, що писали звичай частини для роботи якого так красноописано в брошурі князь Левів, такий Керенський, такі Деникін і Троцький! Чи той Троцький був коли в московській селянській хаті? Чи ходив „за саю“ в „колязинському повіті? Чи пилив ліс на вітських тартаках? Чи був за боярівами в Матрьоші Анохіної? Чи давонив у довомі на величезні? Чи сидів у волості за підпомощником? Чи приятелював з Стольцем Корюкіним? Чи ходив на вечірній читаті московського Шевченка?.. Чим він зв'язаний з своїм народом, і який зв'язок його з народом з ним? Заморський пан, що благословляє сліну масу на самознання та й тільки!..

Серед української свідомої інтелігенції нема й жадного, щоб він вийшов з селянської, міщанської, а й більше—з поштівської хати! З цієї хати український інтелігент виніс любов до батька—менька, до братів—сестер, до рідного народу, до рідного краю, до геройчного минулого України і до красної будущності І.

І він, український інтелігент, що власкі свого народу, стоїть тепер коло стерна Української Республіки, він видере народ свій з московських лабітів і рукою неюхитної і незадовіло напутить його в Европу.

Причина...

9-та сесія Центральної Ради.

Засідання 15-го січня.

15-го січня розпочалася дев'ята сесія Ц. Ради. Зійшлося коло 300 депутатів. Перше засідання буде присвячене тільки читанню Універсалу та привітанням.

Головою проф. М. Грушевський.

Одрижуючи засідання він звернувся до членів Ц. Ради з такою привітальною промовою:

— Товариш член! Центральної Ради! Дозвольте привітати вас, як громадяні самостійної і незалежної Української Народної Республіки. (Аплодисменти). Місяць тому закривачі візьмуть більше 300 Ц. Ради, я думав, що це остання сесія і тому недовів нараді побачитися з вами 9-го січня вже на Українських Установчих Зборах. Але той великий заколот, я й роспочався скрізь по всій землі нашій, показав, що вибори в Українських Установчих Зборах не змогли відбутися у свій час. Виявилось, що на 9-е січня Установчі Збори відчинити не можуть. Але, грізний час вимагав від нас відбиття заходів, і викликала певних постапов. Мала Рада, одному з своїх засідань по таємні скликавши її 9 у сесію Ц. Ради. Народ наш передо всім хотів і це, а також пошарення анархії і взагалі тяжкі обставини, в яких требується. зараз Україна, привезла Раду до висновку про необхідність її на Малій Раді оголосити її в Універсал, і от Мала Рада, відчуваючи з 9-го січня перманентне засідання, остаточно вирішила цю праву і видала Універсал, в якому визначена програма, по якій має діяльність уряду Української Республіки.

— Товариш!—кінчав проф. Грушевський,—запрошу вас вислухати мій Універсал.

Всі приутні встають. Секретар І. Осацький читає Універсал. Прягні оплесками висловлюють своє відповідні задоволення.

Після прочитання Універсалу призначається постанова призначити дальнє засідання повної Ц. Ради на 16-е січня о 5-ї годині вечора, а Малу Раду в той же день о 8-ї годині вечора.

Привітання

Слово бере представник делегації Генерального Суду генеральний суддя

Шелумін, який у своїй промові зачав, що коли погануть на те, що б'ється революція, то вам дадеться, рогів-людів, і проти економічної ру

революції тільки руйнус, але то ю нашого краю. Гуртуючись в місцях, які так здається, а спріді і ре

зможна відять тільки те, що гміти рогів, зазнавали людей, і на руках

арого буде нове життя. Ми з по-

тку революції почали та будуван-

и опе зібрання в насліві того

дування. Сьогодні відбулося перша

їдіана Генерального Суду і з по-

дома його відійшов нас. високі збо-

— під оплески закінчує д. Ше-

ла.

Д. Маркович. Я призначений пер-

и старшим прокуратором Генераль-

и Суду. І через те, що всі виши на

я й мушу прохати вас санкціювати підготівкою. І частини поліційного відомства засудили Кішеньків заятим міським священиків. Слові ці сказалися затальні збори і залишили Ради виборних од іншої

звітів прокурор, бо ми призначали відомом російським, але, збучував- зала людина, що має відповідальні

звітів на оберегі закону, який би

він не був. Ще раз вітаю вас з именем лад і з проголошенням само-

стійності.

Далі Ц. Раду від імені правничо-

го товариства вітає голова цього та-

вариства артилерійський батальйон М. Дениць-

кий, від 11-ої армії д. Губарянський.

Кішеньків від фракції самостійників виступає д. О. Степаненко, якого зу-

стріли російськими оплесками, вітаючи

П. Раду від просліти дати представни-

кам самостійників місце в М. Раді.

— У нас був там представник, але

тепер він утратив свій мандат, — до-

лас д. Степаненко, — він і тепер тільки

фірмою у. с. р. (Сміх)

Проти цього висловлюється У. с. р.

— Тепер Українська Республіка, самостійника.—зауважив він, — тому га-

даю, що всі українські гро здійснюю-

вся мі—самостійники.

— Тепер і революція пройшла, —

парізу нової Одесиції хтось із

самостійників, — то чи єже тепер пар-

тія соц.-революціонерів? (Сміх).

Представник трудової нар.-соц.

партії теж прохав одно місце в М.

Раді.

Рада ухвалила передати ці заявки на розгляд фракцій.

Наприкінці засідання з Ц. Раду

прийшла делегація сердюцького ге-

оргієвського полку, яка прохала ре-

організувати „Вільне Козацтво“, в

під машіною патріотизму запи-

суються ріжні алочні елементи,

котрі записуються туди, щоб краще

обробляти свої теми справи, роблять

самочинні труси, ачечки, ображаюти

громадян, підібрають зброю, од'жу-

ті т. д.

Рада взяла цю заяву на увагу, і

голова заявки, що стено-

граму ІХ-її заявки буде подано вла-

стям для розглядува-

ні.

Як виявилось, георгієвський полк

прибув і вистройився перед будинком Ц. Ради в новому оздобленні і з броне-

виком.

Засідання кінчилося о 8-ї годині

вечора.

Ф. Б.

Рада Народн. Міністрів.

Відозва до селян.

Великий і відповідальний час пе-

режим! Треба закріпіти здобуту

землю і волю, треба одбитися од во-

рогів, які корюють хмарою сунуть зві-

дільну на Україну. Привіти вони па-

нувають над нами і тепер він не мо-

жуть помиратися з тим, що сами ми

порядкуємо свою землю, сами куємо

своє долю. Але крім ворогів-людів,

загрожує нашому краєві ще один лю-

тий ворог—це економічна руйнус. Бор-

ючись з усімі ворогами, за свою дол-

ю, за свою права, стально дружно і

проти цього і ми переможім його.

Справділась давня мрія нашого

одного з своїх засідань по таємні

скликавши її 9 у сесію Ц. Ради. Народ наш передо всім хотів

і це, а також пошарення анархії і

загрози, в яких були відставні

військові, які відставні

поліційні, які відставні

військові, які відставні

НОВА РАДА

4
Мих. Грушевського і його короткої історії („Про старі часи на Україні”, якож „Історичні образи”: Ярослав Осомисла і „Хмельницький в Переяславі”.

Цими днями вийдуть: М. Грушевський: „Студії з економічної історії України” і четверта частина „Восениної історії в короткім огляді” (1798—1848).

До редакції надійшли такі відповіді:

„Wiadomości wojskowe, інформаційний тижневик”—ч. 1—2.

„Bihang till jern-kontorets annaler” (Stockholm) ч. 7.

Незабаром вийде з другу нова книжка: С. Васильченко—Оновлення. Випускає видавництво „Вік”.

Це ж видавництво приступило до другу „Бібліотеки українських класиків” (починання з І. Котляревського).

„Шлях”. Додруковується її незабаром вийде перша книжка журналу „Шлях”.

Незабаром вийдуть з другу поезії Дмитра Запути (Т. I, видавництво „Час”) і Петра Тенімка „До рози вітослідного”.

Ведмедники.

Колись зимоні свята справлялося на Україні дуже весело, була ціла ще етнографічна старовина, сільницю весь скарб святочних вірували а обрядів, відбувалися веселі забави та ігрища з звірьми. Ведмідь і коза були конечною оздобою цих свят. Але й помимо правників днів вони служили до розваги, маючи в собі щось таке, що особливо набивало себе простий люд.

На давність забав в ученими ведмедями на Україні показують стінописи фрески Київського Софійського собору, де представлено сцену поховання з ученими ведмедями, там же є й святочна коза; взагалі, ті стінописи стосуються до забав, що відбувалися на новоріччя в Візантії й на Україні. Наші предки не були вибагливі на розваги: ведмідь з підпилевими зубами, на ланцюгу вмів потішити їх так само, як циркові сцени, або церковні драматичні „дійства” та пізняці інтер'єрі.

Особливо любили ведмедів в XVI—XVII вв. Були тоді фахові читачі, що вміли німою палицею „іже відвесту читати”, вдовбита ведмідь мудрі штуки, як от—іду на палиці верхи, пазузування на череві, де суко, і на вколівщах мокрому місці, погання лаба, хоження на задніх ногах, удавання дівок та молодощі, що чепуряться перед люстрам, —шкірі, що крадуть горох, „хлопа” як він іде на панщину й з панщиною, чінного купця, тацюристів, пропашів й т. і. Легше було вимуштувати ведмедів змальку, поки вони не ставали „лончаками”, с. б., поки Ім не перейшло ще за 8 місяців, але й старіці вміли навчити тих забавних штук, так що юрба заште йшла до ведмедя в цікавістю, —так більш, що поводир його і його помішник, що перебирається за козу, були скоморохами і вміли потешити людей веселими притомками та приграванням на дудки, бубоні або гудкові.

Про цих ведмедників в XV в. на Україні згадують п дорожними Контогоні (Вібліот. інстр. писателей изд. Семеновського I, 20—21); Михалон Литвин, що описує як літавки дивляться в корінні на танці вчених ведмедів, що музикують дударі, а також Guagninus (в описові Європейської Сарматії) та мітр. Петро маг (за свому Al'os). В Московії Іх бачив в XVII в. подорожник Олеарій, який додав до одного з видань своїх подорожніх записів (Vermehrte Moscovitische und Persianische Reisebeschreibung. Schleswig 1656, ст. 103) образок ведмежого поводати, що встановлює тацювати ведмедя. Одразі тут кав теж спечу лильового тетру, про котрий додає, що він заважає був в ведмедником, заступаючи йому козу. Про вчених ведмедів кажуть ще „Домострой” та грамота 1648 р. 1649 р.

Очевидно, московські й інші ведмедники походили від одних предків, яких між собою багато спільнога і певне однакову популярність. Досить того, що в Україні поводарі з ведмедниками мавуть у чужій городі, і там теж мали призначення; вони доходили аж до Італії. Скільки такий поводати міг звідти нових країв! який інтересний склад відомостей в гінні приносиви в собою до дому! Так зав'язувалися вночіння наїзжих людей з далекими землями, утворюючись спільний грунт для якотої культурного співробітництва народів.

Таких відважних русинів і хитвів, що ходили з ведмедниками в ідеї і сторони, згадує на граві XV—XVI в. в сному Orlando Furioso (Canto XI, ст. 49) італійський поет Аріосто.

Ma come l'orso suol, che per le fiere Menato sia da Rusc e da Litvan, Passante per la via, poco temere L'importuno abbaiar di piccoli cani, Che par non se li degna di vedere: Osei pessi temere di quei villani Il paladin.

Безперечно, що тут маються на увазі ведмедники з України, бо літавники дуже часто звалися українці, які підінанці літовської держави. Важливо, таким чином, що в XVI в. Важід пізвавав Україну не лише через торговельні зв'язки й політичні та релігійні місії, не лише через спроваджування на європейські ринки українських невільників і добровільних подорожників, що існували тут вчиться, а й з інших джерел, котрі теж служили їх перенесення на Україну всіхів руках й т. і.—перш за все вірувань про звірів (Historia sacra animalium), а також театрального репертуару, коли можна таємницю про тодішні зародки спроваджувати.

Західна Європа перебувала в тупору викликаною ренесансом стремленням до пізнання природи, потрошує проводжувалося звичаєм тримати чужоземних звірів, показувати їхній бой й т. і. Борзо герцога феррарського погразлив у себе одних на других левів, биків, ведмедів, диких (Chronici di Perugia I, с. XVI). В XV в. збиралася під звіринці. Пандусічі на чолі зложено в час культури-просвітітє товариство „Професія ім. Шевченка”, до якого після що записалося до 80 членів. Вже обірано ради т-ва, реальному, лекційному театральному комітету, названо гарні помешкання, висписано українські газети, журналів, книгок та календарів; відкрита читальня і налагоджується продаж українських книгок та підручників; удаштовані святками дні театральних вистав, які зробили гарне враження, та три публічних читання на тему сучасного українського стаєвника. Організується український хор, на якому бравує добре речента, знаєць українською пісні. Вракує інтелігентні робітники на українській, бо, наприклад, з цією низкою учительів (до 40 д.) поки що тільки деячіческі записалася до „Професії”.

Урочисте відкриття „Професії” відбулося 30 грудня. Молебні співав власний хор. Нан-отець О. Вишгородський читав святої літургії українською мовою, що зробило чувається народ. Було проголошено многоетніческим українському правителству—Центральному Українському Раді та Генеральному Секретаріатові, а коли діякою приголосив до того що є святійшого патріарха всеросійського, то це вже показалося п'ятнадесетом днем до вога. Нан-отець сказав тепле слово просвітінам (на жаль по московському), в якім побажав, щоб напрям просвітітської праці був переважно культурно-просвітній, бо політика, мови, тощо отака, як у большинстві, то вже у цеїнках сидить людям.

Потім голова „Професії” д. Живодар привітав громадян з українським святотом і прочитав йм про сучасне становище України а хор проспівав „Заповіт”.

Того ж дні відбулися і загальні збори т-ва, на яких було ухвалено посіати привітанням Київського Центру, Раді та Генер. Секрет-рі, яко найвищі державні органи Української Республіки.

А на другий день одбувся в „Професії” сімейний вечір і зустріч з просвітниками нового року. Цей вечір зведав у одній сім'ї всіх просвітін, бо всі почували себе світій рідніх хатів як дома.

Тут усього було досить для розваги: читали вірші рідніх поетів: Шевченка, Олеся, Конєвського; співали багато чудових українських пісень; була „пошта” та „вуцюція”; десь знайшовся і кобзарь з кобзом; тихі сімейні разомови змінились таціями та співами, була і „четеліца”, і гопак, в якому д-ка Тичина показала велику вдачливість.

Новий рік страйчали добрими побажаннями та гучним „слава” усім українським державним та культурним інституціям, які проголошував голова „Професії”. За столом не вистачило усім місця; першими сіли, звичайні, пані, мушчини ж розважали їх хороми веселими співами; з коли мушчини сили за стіл, то дами відчинали відомими хором, які потім злилися в один загальний хор.

Так у добрій влагоді та приємності почали наші просвітні нове свою життя на культурно-просвітніх підзонах. Маємо жадібно, що цей просвітній рух вносить світ сенсації в ті наші теми що закутки несвідомості та дикі і ущербні, де ще водиться такі дикуні з московських прихованих—більшевіків, які не до вподоби відродження українського національного життя і які без сорому племіщують просвітні наших чесні провокаційні пісні.

Музичний підділ міністерства освіти в 18 січня 1918 р. засновує у Київі 6 медіальні курси хорового співу. На курсах мають викладатися: постановка голосів, сольфеджію і хорові співи. Приймаються особи, що мають голоси і звідуть ноти. Намічено безплатні. Некий відбувається по від看似ках і чегзвергах від 7—9 год. вечора в помешканні Всеукраїнського депутатів. (Терещенківська 21). Лектором запропоновано д-ра І. Давидовичем.

Такіх відважних русинів і хитвів, що ходили з ведмедниками в ідеї і сторони, згадує на граві XV—XVI в. в сному Orlando Furioso (Canto XI, ст. 49) італійський поет Аріосто.

Співаки сідуть в залі губернської земської управи (В. Володимирська 63) по медіянах в 5 год. веч., середах і п'ятницях—від 6/1, год. веч. точно. Там же можна замістити в часі літери. Там, же бажає брати участь в цьому концерті, прохання заліститися листа.

В середу одбуться вибори хорох ради. Всіх членів прохання будуть заміститися листа.

Дописи.

М. БЕРИСЛАВ (хорон. пев.). Невдовзі свідомими українцями в З. Ж. відомаром на чолі зложено в час культури-просвітітє товариство „Професія ім. Шевченка”, до якого після що записалося до 80 членів. Вже обірано ради т-ва, реальному, лекційному театральному комітету, названо гарні помешкання, висписано українські газети, журналів, книгок та календарів; відкрита читальня і налагоджується продаж українських книгок та підручників; удаштовані святками дні театральних вистав, які зробили гарне враження, та три публічних читання на тему сучасного українського стаєвника.

Пам'ятною є великою зустрічання, культурно-національне язичество, якого довелось стоміттями жити Українському народові од московського панування і капіталізму, а також констатуючи безмежне безладі і велику потребу здебютом революції—ми приміши рішуче признання, що спасли Україну од безладі, анархії і громадянської війни, тепер уже можливо тільки при умові переходу всієї влади на Україні—Центральну Раду та ІІ Секретаріатові. Тільки вільна в світі внутрішніх справах Україна може віднести свій народ в тижного істотного роботи, тільки вільна Україна спроможеться захистити край од зруйнування й загибелі і без поміж контр-революціонерів повести українську демократію до її конечної мети—самілізму". С. Бондаренко.

Редактор Андрій Ніковський.

Видав Товариство П. Димитра літературу в ІІІ.

ПРОХОДЯТЬ осінь добре значущих українському мову по поширені по адресі: М. Влаговіщенська д. № 103, ком. 26 від 7—8 веч. 2—0447—1

ПРОДАЮТЬСЯ старий газетник папір. Інститутська № 22, Контора „Нової Ради”. 1—0094—1

В Управі Півд.-Західн. дор.

26 січня о 1 год. дня конкурсція на роботи по матеріці мастерів і воском і чисті штіків паркетної підлоги і удержування в чистоті сходів помешкання Управи доріг—Театральна 8—Зголосження надсилається в запечатаних листах. Подробні освібисто і почтово—Київ, Управа Сл. Доріг від 11—4 годин.

1—551—1

Редакція „Вістника Ради

Міністру Української Народної Республіки

пошукуне людей на тих посадах:

В Редакції: Секретаря, Репортерів—3, Стенографістів—2, Коректорів—3, машиністів—2.

В Конторі: Завідуючого Конторою, Бухгалтера, конторщика, Завідуючого огороженою:

А. Н. Якубовською, Київ, Водолазівська 52.

Інспекторами: Фальшивчиків—3, бандерольщиків—3, на клеймінгів адрес—2. Крім того, редакцій потрібні перекладачі, знаючи по всіх галузях науки української мови: англійської, французької та німецької.

Обовязкові умови для всіх—добре знання української мови. Звертатися по адресі:

Хрестатик 38, кімн. 43, Прес-Бюро. 3—553—1

Для провінції замовлення вибовляється негайно по висилці з задатку в 1/2 розмірі вароти. 4—0431—1

Іх братів хоч прийняти його теж брати, шире привітання.

Так українські робітники і службі станиці Саларкава,